

E szabályozás szintén tényleges akadályt jelent azon nyilvántartásba nem vett szerződéses partnerek számára, amelyek Belgiumban kívánják szolgáltatásukat nyújtani. A kiszámlázott díjukat kénytelenek 15 %-kal csökkentett mértékben elfogadni még akkor is, ha adótartozással nem rendelkeznek, amelynek terhére a visszatartott összeg elszámolható lenne, és ezen összeget csak egy bizonyos idő elteltével, visszatérítési kérelem benyújtásával kaphatják vissza.

Ezen intézkedések nem tekinthetők tárgyilagos szempontból nézve indokoltnak. Először is az esetek többségében egy másik tagállamban székhellyel rendelkező szolgáltató nem köteles az e szabályozás által érintett adók megfizetésére. Továbbá egyes esetekben, amikor az adótartozást Belgiumban kell megfizetni vagy beszédni, az e rendelkezések által megállapított mechanizmust annak általános jellege miatt aránytalannak kell tekinteni.

Végezetül a nyilvántartásba vétel lehetősége nem indokolja a visszatartási kötelezettség és az egyetemleges felelősség megállapítását. Valójában a nyilvántartásba vétel iránti eljárással járó feladatok miatt, amelyek sokkal többet jelentenek a belga hatóságok részére teljesítendő egyszerű adatszolgáltatásnál, a nyilvántartásba vétel nem jelent a Belgiumban székhellyel nem rendelkező azon vállalkozások számára valós választási lehetőséget, amelyek gyakorolni kívánják azon jogukat, hogy szolgáltatásaikat időnként Belgiumban nyújtsák. A nyilvántartásba vétel követelménye megfosztja a Szerződésnek a szabad szolgáltatásnyújtás biztosítását célzó rendelkezéseit attól, hogy azok bármilyen valós hatást gyakorolhassanak.

A Korkein oikeus 2004. október 6-i végzésével a Jan Erik Anders Ahokainen és Mati Leppik ellen indított büntető-eljárásban benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-434/04. sz. ügy)

(2004/C 300/66)

A Korkein oikeus 2004. október 6-i végzésével, amely 2004. október 11-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Jan Erik Anders Ahokainen és Mati Leppik ellen indított büntetőeljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Korkein oikeus a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Az EK 28. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy az ellentétes egy tagállam jogszabályával, amely szerint 80 fokot meghaladó alkoholtartalmú, nem denaturált etilalkoholt csak az a személy hozhat be, aki arra engedélyt kapott?

2) Ha az első kérdésre adott válasz igenlő, egy ilyen engedélyezési rendszert az EK 30. cikk alapján megengedettnek lehet-e tekinteni?

A Cour de cassation de Belgique 2004. október 6-i ítéletével a Sébastien Victor Leroy kontra Ministère public ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-435/04. sz. ügy)

(2004/C 300/67)

A Cour de cassation de Belgique (Belgium) 2004. október 6-i végzésével, amely 2004. október 14-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Sébastien Victor Leroy kontra Ministère public ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Cour de cassation de Belgique a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Az Európai Közösséget létrehozó 1957. március 25-i szerződés 49-55. cikkeivel ellentétes-e, ha az első tagállam nemzeti szabályozása megtiltja, hogy aki ebben az államban lakik és dolgozik, ennek az államnak a területén egy második tagállamban székhellyel rendelkező lízing-társaság olyan járművét használja, melyet az első államban nem vettek nyilvántartásba, de a másodikban igen?

A Hof van Cassatie van België 2004. október 5-i határozatával a VAN ESBROECK és Léopold Henri kontra Openbaar Ministerie ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-436/04. sz. ügy)

(2004/C 300/68)

A Hof van Cassatie van België (Belgium) 2004. október 5-i határozatával, amely 2004. október 13-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a VAN ESBROECK és Léopold Henri kontra Openbaar Ministerie ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Hof van Cassatie van België a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Az 1999. június 19-i Schengeni Végrehajtási Egyezmény 54. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azt egy belga bíróság alkalmazhatja egy olyan személy tekintetében, aki ellen Belgiumban 2001. március 25. után büntetőeljárás van folyamatban ugyanazon cselekmények miatt, amelyek miatt őt egy norvég büntetőbíróság 2000. október 2-án elítélte és a kiszabott büntetés vagy intézkedés már végrehajtásra került, miközben az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló, 1999. május 18-án kötött megállapodás 2. cikkének (1) bekezdése szerint a Schengeni Végrehajtási Egyezmény 54. cikkének rendelkezéseit Norvégiának csak 2001. március 25-től kell végrehajtania és alkalmaznia?

Amennyiben az első kérdésre adott válasz igenlő,

2) Az 1999. június 19-i Schengeni Végrehajtási Egyezmény 54. cikkét az egyezmény 71. cikkével összefüggésben olvasva úgy kell-e értelmezni, hogy bármely kábítószer és pszichotróp anyag – a kannabiszt is ideértve – kivétel és behozatal céljából való birtoklásának bűncselekményét, amelyet mint kivített vagy behozatalt büntetnek a Schengeni Végrehajtási Egyezményt aláíró vagy a schengeni vívmányokat végrehajtó és alkalmazó egyes országokban, az említett 54. cikk szerinti „ugyanazon cselekményeknek” kell tekinteni?

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Belga Királyság ellen 2004. október 15-én benyújtott kereset

(C-437/04. sz. ügy)

(2004/C 300/69)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: J.-F. Pasquier meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 15-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Belga Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Belga Királyság nem tett eleget az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 3. cikkében foglalt kötelezettségének azáltal, hogy egy olyan adót vezetett be, amely sérti az Európai Közösségek adómentességét;
- kötelezze a Belga Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az 1992. július 23-i regionális rendelet útján Brüsszel-Főváros Régióban elhelyezkedő ingatlanokban lakókat és az ott lévő bizonyos ingatlanok felett dologi jogokkal rendelkező személyeket sújtó adó bevezetése sérti a Közösségek adómentességét, amely az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló 1965. április 8-i jegyzőkönyv 3. cikkén alapul. A szóban forgó rendelet annyiban újított a korábbi szabályozáson, hogy a lakók adóztatása mellé bevezetett egy olyan adót, amely a tulajdonosokat sújtja, egy bizonyos alapterület feletti ingatlan szakmai használata esetén. Mint azt az 1992. július 23-i rendelet előkészítő munkálatai mutatják, a tulajdonosok ilyen adóztatása valójában egy jogi megoldás ingatlanokat használó bizonyos személyek és intézmények adómentességének kijátszására. E személyek – köztük a Közösségek – ugyanis azok, akiket ez az adó valójában gazdaságilag terhel, vagy a bérleti szerződések azon kikötései miatt, amelyek szerint az ingatlan terhelő minden adót vagy terhet ők viselnek, kivéve, ha bérbeadónként mentesülnek alóla, vagy amiatt, hogy az adó kihat a bérleti díjra. A Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján márpedig minden olyan jogi rendelkezés, amelynek – anélkül, hogy a Közösségre közvetlenül adót szabna ki – hatása vagy nyilvánvaló célja az, hogy – akár közvetlenül, de legalábbis elkerülhetetlenül – a Közösségre terhet rójon, sérti a mentesség elvét.

A Spanyol Királyság által az Európai Unió Tanácsa ellen 2004. október 21-én benyújtott kereset

(C-442/04. sz. ügy)

(2004/C 300/70)

A Spanyol Királyság, képviseli: Enrique Braquehais Conesa, Abogado del Estado, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.

A Spanyol Királyság keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg a bizonyos halászati területekre és a halászatra vonatkozó éves halászati erő kifejtés felső határainak meghatározásáról szóló, 2004. július 19-i 1415/2004/EK⁽¹⁾ tanácsi rendeletnek – amely az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati erő kifejtések irányításáról, a 2847/93/EGK⁽²⁾ rendelet módosításáról, valamint a 685/95/EK⁽³⁾ és a 2027/95/EK⁽⁴⁾ rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 4-i 1954/2003/EK rendelet⁽⁵⁾ 3. és 6. cikkei végrehajtásáról rendelkezik – 1–6. cikkeit.
- kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.